

[H. C. Hansen]

Jeg kan i den forbindelse gøre opmærksom på, at i bemærkningerne til lovforslaget står der på side 5:

»Principperne i den foreslåede rejsegarantiordning har været forhandlet med Danmarks Rejsebureau Forening, Tjæreborg Rejser A/S, Spies Rejser – begge disse rejsearrangører står uden for brancheforeningen – Forbrugerrådet samt Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.«

Dermed mener jeg at embedsmændene i handelsministeriet direkte søger at vildlede folketingets medlemmer. Man skyder i virkeligheden Tjæreborg Rejser og Spies Rejser i skoene, at de har gennemlæst dette lovforslag og accepteret det. Dette kan ikke være rigtigt, når alle folketingets medlemmer for få dage siden modtog et brev underskrevet af disse to rejsebureauer plus nogle andre, der stærkt protesterede imod gennemførelse af lovgivningen. Jeg vil opfordre handelsministeren til at lade falde brænde ned i handelsministeriet.

For en lille uges tid siden modtog vi det brev, jeg lige har nævnt, fra disse rejsebureauer, der dækker ca. 90 pct. af det samlede antal rejsende eller, som loven siger i § 1, rejsekunder – fint skal det jo være! Disse selskaber henviser til en ordning, der har fungeret i Sverige igennem efterhånden en temmelig lang årrække, som ikke har kostet den svenske stat en øre, og som de svenske rejsebureauer tilsyneladende har været tilfredse med. Det vil, så vidt jeg har forstået, sige en rejsegarantiordning baseret på forsikring, og som sådan har den fungeret fortrinligt i Sverige. Derfor må jeg som ordfører vedrørende dette lovforslag udtale min forbløffelse over, hvem i alverden der udarbejder et lovforslag som det, vi her står med. Ministeren kan vel fritages. Naturligvis skal han i sidste ende censurere, hvad der kommer fra embedsmændene, men han har vel meget andet at tage sig til end at fordybe sig i detaljer omkring et enkelt lovforslag, og vi ved jo alle, at forberedelsen af lovforslaget gøres af embedsmændene. Det er imidlertid ikke første gang, folketingets erhvervsudvalg bliver præsenteret for lovforslag, som simpelt hen ikke er gennemarbejdet, og hvor man har undladt at henvende sig de rigtige steder for at få de oplysninger, der skal til.

Efter min mening har Tjæreborgpræsten og Spies gjort mere for social velfærd her i

landet end det samlede folketingsflertal. De har foranlediget, at folkepensionister og danske arbejdere i et enormt omfang har kunnet rejse sydpå og leve som landets rigeste i 2, 3 og 4 uger. Hvis det offentlige skulle have gennemført dette, ville det være blevet langt ringere.

Må jeg sige til slut, at nu begynder vi med, at rejsebureauerne skal betale en femmer, men hvad ender det med, når det først er i gang? Loven har jo en lang række regler om, hvordan denne fond skal oprettes, og i løbet af få år er det ikke en femmer, så er det en tier, så bliver det 25 kr., og viser det sig, at marodørfirmaer i branchen kan leve af at sælge deres rejser på at give kunderne en tryghed, som konkurrenterne skal betale, vil vi jo opleve det ene krak efter det andet, som de veldrevne firmaer skal betale.

Fremskridtspartiet vil ikke under nogen omstændigheder medvirke til dette lovforslag.

Jeppe Kristensen (V):

Tanken om at lovgive på det foreliggende område er ikke ny. Den har været fremme nu og da gennem den sidste snes år, men begivenhederne sidste sommer, da en rejsearrangør krakkede og flere hundrede rejsekunder mistede deres forudbetalinger eller fik den påbegyndte ferie ødelagt og hindringer lagt i vejen for hjemrejsen, fulgtes af et berettiget krav om, at der blev gjort noget ved spørgsmålet.

I venstre beklager vi, at det er blevet nødvendigt at lovgive på området. Vi finder, at rejsearrangørerne selv, f. eks. ad forsikringsmæssig vej, skulle have været i stand til at skabe den tilstrækkelige sikring mod forbrugernes tab. Det har imidlertid ikke været muligt. Derfor finder vi det rigtigt, at handelsministeren har taget initiativ til at sikre forbrugerne sådanne vilkår, at de får indbetalte penge tilbage, hvis man har betalt for ikke opfyldte goder.

En lovgivning på området kunne gøres meget omfattende, kompliceret og administrationsmæssigt bekostelig. Det er ikke blevet tilfældet. Forslaget er udformet sådan, at forbrugerne let kan se, hvilke rettigheder de opnår, og for rejsearrangørernes vedkommende hvilke forpligtelser de får.